

Valo loistaa pimeydessä

”Jeesus sanoi heille: ‘Vielä hetken aikaa valo on teidän keskellänne. Kulkekaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka kulkee pimeässä, ei tiedä, minne on menossa.’” (Joh. 12:35.)

Avaintekstit:

Joh. 8:44;
Sananl. 23:23;
Ap. t. 20:27–32;
2. Tess. 2:7–12;
Ps. 119:105, 116,
130, 133, 160;
Sananl. 16:25;
2. Kor. 4:3–6.

Raatun viimeisessä kirjassa, Ilmestyskirjassa, Paholainen on kuvattu lohikäärmeenä ja käärmeenä (Ilm. 12:9). Häntä on kuvattu lohikäärmeenä, koska hän haluaa tuhota Jumalan kansan, ja käärmeenä, koska hän käyttää kaikkia viekkaita valheitaan pettääkseen heidät. Kristuksen kuoleman jälkeisinä vuosina keisarillinen Rooma kidutti, heitti leijonille ja poltti roviolla tuhansia kristittyjä, koska nämä kieltäytyivät palvomasta heidän ”jumaliaan”. Kuitenkin näiden julmien rangaistusten uhallakin monet pysyivät uskollisina, evankeliumi jatkoi leviämistään ja seurakunta kasvoi.

Tämän seurauksena Paholainen muutti strategiaansa. Laumoittain pakanoita kastettiin, mutta ilman perusteellista opetusta Raamatun totuudesta. Virheellisiä käsityksiä tulvi seurakuntaan, kun johtajat yhdistivät Raamatun totuudet suosittuihin tapoihin. Neljäs ja viides vuosisata olivat kompromissien aikakautta, jolloin kirkon prelaatit eli ylempiarvoinen papisto (ks. ST2023 s. 36, alaviite 9) sekoittivat pakanallisia käytäntöjä kristillisiin opetuksiin.

Kuitenkin elämän vaikeimpinakin aikoina Jumala oli jatkuvasti kansansa kanssa. He löysivät Jeesuksen, joka on ”tie, totuus ja elämä”, ja Pyhän Hengen voimalla he pysyivät lujina, vaikka heillä oli valtava paine luopua omantunnon vaikumuksestaan. He pysyivät uskollisina Jumalan Raamatussa ilmoittamalle tahdolle ja puolustivat järkkymättä hänen sanansa totuutta heihin joko avoimesti tai hienovaraisesti kohdistetusta painostuksesta huolimatta.

20.4. Kansainvälinen vammaistyön päivä

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuun 3 (*Alfa ja omega*, osa 7, luku 3) on sapatiksi 20.4.2024

KOMP- ROMISSI: PAHOLAI- SEN HIENO- VARAINEN STRATEGIA

Vertaa Joh. 14:6 ja Joh. 8:44. Millainen Jeesuksen luonne on verrattuna Paholaisen luonteeseen?

Jeesus on totuuden lähde, ja totuus kumpuaa viisaan, rakastavan ja kaikkietävän Jumalan sydäimestä. Hän on koko todellisuuden ja kaiken totuuden perusta.

Paholainen taas on valehtelija. Hän on valmis käyttämään petosta, valhetta ja totuuden vääristelyä johtaakseen Jumalan kansan harhaan. Hän petti Eevaa Eedenissä vääristelemällä totuutta, herättämällä epäilyksiä ja räikeästi kieltämällä sen, mitä Jumala sanoi. Paholaisen lausunto: "Ei, ette te kuole" hedelmän syömisen yhteydessä oli selvässä ristiriidassa sen kanssa, mitä Jumala oli sanonut. Paholainen on aina käyttänyt samaa strategiaa. Hän heikentää luottamusta Jumalan sanaan, hän väittää asioita, jotka ovat ristiriidassa Jumalan ilmoitetun tahdon kanssa, hän vääristelee Raamatua ja toisinaan lainaa sitä väärin, jos se on hänen eduksensa.

Lue Sananl. 23:23, Joh. 17:17 ja Joh. 8:32. Mitä nämä kolme tekstiä kertovat Jumalan sanan totuudesta?

"Paholainen kyllä tietää, kuinka Pyhä Raamattu antaisi kyvyn tunnistaa hänen petoksensa ja vastustaa hänen voimaansa. Sanan avulla maailman Vapahtaja taisteli Paholaisen hyökkäyksiä vastaan. Jokaisen kiusauksen kohdalla Kristus käytti ikuisen totuuden kilpeä sanoessaan: 'Kirjoitettu on.' Hän kohtasi kaikki vastustajan ehdotukset sanan antamalla viisaudella ja voimalla. Siksi Paholaisen oli pidettävä ihmiset tietämättöminä Raamatun sisällöstä säilyttääkseen mahdollisuutensa vaikuttaa heihin ja vakiinnuttaakseen paavin kaappaaman kirkollisen vallan. Koska Raamattu korottaa Jumalaa ja asettaa rajalliset ihmiset omalle pienelle paikalleen, sen pyhät totuudet haluttiin kätkeä ja tukahduttaa.

Tämä oli Rooman kirkon valitsema toimintamalli. Satojen vuosien ajan Raamatun levittäminen kiellettiin. Sitä oli laitonta lukea tai säilyttää kodissaan. Periaatteettomat papit ja prelaatit tulkitsivat Raamatun opetuksia omien tarkoituksiensa edistämiseksi. Näin paavista tuli lähes maailmanlaajuisesti tunnustettu Jumalan maanpäällinen sijaishallitsija, jolle on suotu valta hallita niin kirkkoa kuin valtiotakin." (ST2023 36.)

JULMAT SUDET

Lue Ap. t. 20:27-32. Mitä varoituksia Paavali antoi Efesoksen seurakunnan johtajille tulevaa luopumusta koskien?

Neuvojen tarkoituksena oli valmistaa seurakuntaa siihen, mitä oli tulossa. Paavaliilla oli kaksi suurta huolenaihetta.

Ensimmäinen oli se, että ”teidän joukkoonne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä” (Ap. t. 20:29). Uskovat kohtaisivat ankaraa vainoa – seurakunnan sisältäpäin. Tämä oli todellisuutta jo varhaisilla vuosisadoilla. Kristityt kohtasivat monenlaisten harhaoppien levittäjiä, jotka veivät uskovia mukanaan (vrt. 1. Joh. 2:18-19; 2. Joh. 7).

Toinen huoli oli: ”Teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa.” (Ap. t. 20:30.) Harhaopit tulisivat seurakuntaan. Jumalan totuudet korvattaisiin väärillä opeilla. Pakanallisia käytäntöjä alettaisiin noudattaa. 4. ja 5. vuosisadalla kompromissi hiipi kristilliseen kirkkoon. Perusteena käytettiin todennäköisesti lähetystyön etenemistä. Sen kauhea seuraus oli kuitenkin Jumalan sanan totuuksista luopuminen.

Lue 2. Tess. 2:7-12. Kuinka Paavali kuvailee tulevaa luopumusta? Mitä asioita uskovien tulisi tarkkailla?

Paavalin sanat: ”Vääryyden salainen vaikutus on jo olemassa”, ovat merkittävät. Jo Paavalin päivinä tapahtui asteittaista irtautumista Jumalan sanan totuudesta Jumalan lain noudattamista koskien. Tämä vain korostuisi myöhempinä vuosisatoina.

Toisen käskyn vastaisesti epäjumalat otettiin osaksi kristillistä jumalanpalvelusta. Vuosituhansien ajan epäjumalat olivat olleet etusijalla pakanauskonnoissa. Jotta kristinusko olisi kirkkoon liittyville pakanoille helpommin hyväksyttävissä, pakanalliset jumalat nimettiin uudelleen niin sanotuiksi pyhimyksiksi. Sunnuntai, auringonjumalan palvontapäivä, omakuttiin myös kristillisen palvonnan päiväksi ylösnousemuksen kunniaksi. Tämä väärä päivä, jota ei Raamatussa ole pyhitetty lepopäiväksi, on edelleen käytössä.

Millaisia kompromisseja näemme hiipivän sisään seurakuntaan tänä päivänä?

**JUMALAN
SANAN
SUOJAA-
MINA**

Vertaa Joh. 17:15-17 ja Ap. t. 20:32. Mitä oivalluksia saamme Jeesuksen ja Paavalin sanoista koskien Paholaisen petoksilta varjeltumista?

Raamattu on erehtymätön ilmoitus Jumalan tahdosta. Se ilmoittaa taivaan suunnitelman ihmiskunnan pelastamiseksi. ”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään.” (2. Tim. 3:16.) Koko Raamattu on siten hyväksyttävä Jumalan sanana. Muutoin ovi jää avoimeksi petokselle.

Raamattu paljastaa suuren taistelun valossa Jumalan rakauden ja Paholaisen petokset. Paholainen vihaa Jumalan sanaa ja on kautta vuosisatojen tehnyt kaiken mahdollisen tuhotakseen sen vaikuttavuuden.

Miten oikeastaan tietäisimme lunastussuunnitelmasta ilman Raamattua? Voisimmeko ilman Raamattua alkuunkaan ymmärtää Jeesuksen syntymää, elämää, opetuksia, palvelutyötä tai hänen antamansa uhrin syvyyttä, hänen ylösnousemuksensa suuruutta, hänen esirukouksensa voimaa ja hänen paluunsa majesteettisuutta?

Kaikki nämä keskeiset totuudet paljastetaan ja niitä painotetaan Jumalan sanassa. Vain yksin Jumalan sana voi olla mitapuumme kaiken totuuden ymmärtämiselle.

Siksi meidän on taisteltava kaikkea sellaista vastaan, jolla yritetään heikentää Raamatun auktoriteettia, sekä niitä vastaan, jotka yrittävät saattaa Raamatun innoituksen epäilyttävään valoon. On traagista, että erityisesti modernin ajattelun myötä monet keskittyvät Raamatun inhimilliseen puoleen niin paljon, että siitä on tullut heille ihmisen sanaa Jumalan sanan sijaan. Heidän mukaansa *Raamattu on vain kuninkaiden, paimenten, kalastajien, pappien, runoilijoiden ja muiden henkilöiden kirjoituksia, joilla oli oman aikansa paras ymmärrys ja käsitys Jumalasta, luonnosta ja todellisuudesta.*

Jos tämä olisi totta, miksi meidän, jotka elämme 21. vuosisadalla, pitäisi välittää siitä, mitä nuo muinaiset ihmiset ajattelivat, ja vielä vähemmän siitä, minkä he ajattelivat olevan iankaikkisuustoivomme perustan? Ei meidän pitäisikään.

Lue Ps. 119:105, 116, 130, 133 ja 160. Mitä oivalluksia psalmista antaa Jumalan sanan merkityksestä pelastussuunnitelmassa?

JÄRKEILYÄ ILMAN RAAMATTUA

Pyhä Henki toimii mieleemme kautta. Henki kutsuu meitä tutkimaan maailmankaikkeuden mysteerejä. Niin nerokasta kuin järkeilyimme onkin, emme kuitenkaan pysty pelkästään sen varassa löytämään Raamatun jumalallisia totuuksia. Totuus ei ole mielipideasia. Siinä on kyse jumalallisesta ilmoituksesta.

Lue Sananl. 16:25; Tuom. 21:25 ja Jes. 53:6. Mitä tekstit paljastavat Paholaisen petosstrategiasta?

Paholaisen tehokkaimpia petoksia on johtaa meidät uskomaan, että ihmisjärkeily, ilman Pyhän Hengen apua ja Jumalan sanasta tulevaa tietoa, riittää Jumalan tahdon ymmärtämiseen. Me, ja jopa kokonaiset kulttuurit, saatamme pitää joi-takin tapoja oikeina, vaikka ne olisivat Jumalan silmissä väärä.

Muutama vuosi sitten päätimme vaimoni kanssa patikoida metsissä lähellä hotellia, jossa yövyimme. Minulla on yleensä melko hyvä suuntavaisto, ja noin tunnin patikoituamme ja kuljettuamme polkuja ristiin rastiin, olin sangen varma, että löytäisin helposti tien takaisin. Pian kuitenkin huomasin, että olimme eksyksissä. Aurinko oli laskemassa, ja pelkäsin pahinta. Onneksi tapasimme retkeilijöitä, jotka tunsivat tien. Olimme kulkeneet kahdeksan kilometriä harhaan, mutta olimme lähellä päätietä. Koska retkeilijöiden auto oli pysäköity lähellä, he tarjosivat meille kyydin takaisin hotellille. Se, että löysimme jonkun, joka tunsu tien ja jolla oli mahdollisuus viedä meidät perille, oli meille kullan arvoista.

Jumala ei ole jättänyt meitä yksin matkallamme maan päältä taivaaseen. Pyhä Henki ohjaa meitä pyhien kirjoitusten äärelle, jotka johtavat meitä kotiinpäin. Totuus ja erhe, oikea ja väärä, hyvä ja paha – nämä voidaan ymmärtää oikein vain Jumalan sanan valossa. Mikä on ristiriidassa Jumalan ja hänen sanansa kanssa, on erhettä, ja erhe on aina vaarallista. Mikä on sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa, on totuutta ja hyvyyttä. On tärkeää, että Jumalan sana saa määrittää totuuden ja oikean moraalin.

Miksi ihmismieli on kykenemätön löytämään jumalallista totuutta ilman Pyhän Hengen apua? Keskustelkaa järkeilyn ja Jumalan ilmoituksen välisestä suhteesta. Kuinka järkeily auttaa meitä ymmärtämään Jumalan ilmoitusta?

TAISTELU MIELEN HERRUU- DESTA

Lue 2. Kor. 4:3-6. Mitä tarkoittaa "joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe" (2. Kor. 4:4)? Kuinka heidän silmänsä sokaistuvat? Kuinka ne saadaan aukeamaan?

Kreikan mieltä tarkoittava sana tässä kohtaa on *noēma*. Kirjaimellisesti se tarkoittaa havaintokykyä tai henkisiä kykyjä. *The SDA Bible Commentary* antaa valaisevan kommentin jakeesta: "Kristuksen ja Paholaisen välinen taistelu on taistelua ihmismielen herruudesta (ks. Room. 7:23, 25; 12:2; 2. Kor. 3:14; 11:3; Fil. 2:5; 4:7, 8). Paholaisen päätehtävä on sokaista ja pimentää ihmisten mielet. Hän tekee sen pitämällä heidät poissa Jumalan sanan tutkimisesta, sekoittamalla mielen voimat ruumiin ja sielun ylilyönneillä, viemällä mielen kokonaan tämän elämän asioihin ja vetoamalla ylpeyteen ja itsensä ylentämiseen." (6BC 854.)

Kadotettujen tiedon puute ei johdu siitä, etteivätkö he olisi voineet tietää, vaan siitä, etteivät he halunneet tietää. Monilla on ollut kaikki mahdollisuudet tuntea totuus, mutta he päättivät olla uskomatta, ja Paholainen sokaisi heidän silmänsä. Paholaisen valtakunta on pimeyden valtakunta. "Vain evankeliumi voi paljastaa Paholaisen hirveät suunnitelmat ja petokset. Vain sen avulla ihmiset voivat nähdä tien pimeydestä valoon." (6BC 854.) Uuden testamentin sanoman ydin on Jeesuksen elämä, kuolema ja ylösnousemus. Jeesus on evankeliumin ydin ja Raamatun keskipiste. Koko Raamattu todistaa hänestä (Joh. 5:39).

Lue Joh. 1:4, 5, 6, 9 ja 14. Kuinka jakeet kuvaavat Jeesusta? Ks. erityisesti Joh. 1:14.

Kristillisen seurakunnan alkuvuosina uskovat olivat sitoutuneita Kristukseen, joka oli valona heidän pimeydessään. Hänen armonsa lunasti heidät, voimansa muutti heidät ja rakkautensa motivoi heitä. Edes kuolema ei voinut katkaista heidän uskollisuuden sidettänsä Kristukseen. He tunnistivat Paholaisen petokset evankeliumin valossa. Kristuksella on aina ollut seuraajia, jotka ovat hänen armostaan rohkeasti puolustaneet totuutta. Näinä ensimmäisinä vuosisatoina Kristuksen rakkauden, armon ja totuuden valo loisti pimeyden läpi.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Sama totuutta vihaava ja vastustava henki on aina innoittanut Jumalan vihollisia. Jumalan palvelijat ovat siksi aina tarvinneet edellä kuvattua valppautta ja uskollisuutta. Kristuksen sanat ensimmäisille opetuslapsille sopivat myös hänen seuraajilleen maailmanajan lähestyessä loppuaan: ’Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvoka!’ (Mark. 13:37.)” (ST2023 41.)

Monissa osissa maailmaa, erityisesti siellä, missä ihmiset saavat vapaasti lukea Raamattua, Paholainen on käyttänyt muita keinoja heikentääkseen sen vaikutusta. Yksi erittäin tehokas tapa vaikuttaa on ollut sellaisten tieteellisten hankkeiden ja jopa raamatullisten tutkimusten kautta, joissa heikennetään luottamusta Jumalan sanaan. Esimerkiksi, vaikka Danielin kirja on kirjoitettu yli 500 vuotta ennen Kristuksen syntymää, monet raamatuntutkijat esittävät sen syntyajaksi noin 150-lukua ennen Kristusta. He väittävät, että se täytyi kirjoittaa näihin aikoihin, sillä muuten Daniel olisi ennustanut tulevaisuutta tarkasti, eikä sellaista voi tapahtua. Siksi he esittävät, että Danielin kirjaa ei kirjoitettu siihen aikaan kuin kirjassa sanotaan, vaan pikemminkin satoja vuosia myöhemmin. Valitettavasti tämä Raamattua koskeva valhe on yksi monista, joita nykyajan tiede pyrkii tyrkyttämään meille. Ja vielä valitettavampaa on, että monet hyväksyvät tämän virheellisen väitteen, koska opettavathan sitä sentään raamatuntutkijat. Ei ihme, että Paavali varoittaa meitä: ”Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää.” (1. Tess. 5:21.)

Keskustelunaiheita:

1. Kerratkaa tiistain tutkisteluosuuden kursivilla oleva kohta ja pohtikaa seuraavaa: Millaisia samantapaisia menetelmiä Paholainen käyttää nykyäänkin heikentääkseen hienovaraisesti Raamatun arvovaltaa?
2. Paholaisen päämääränä suuressa taistelussa hyvän ja pahan välillä on mustamaalata Jumalan luonnetta ja esittää hänet määräälevänä, rakkauttomana tyrannina. Kuinka hän yrittää tehdä tämän? Mikä on Jumalan vastaus siihen?
3. Pietari vahvistaa, ”etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä” (2. Piet. 1:20). Kuinka voimme olla varmoja siitä, ettemme vääristä Raamatun tarkoitusta omien päämääriemme saavuttamiseksi? Miksi näin voi käydä helpommin kuin tajuammekaan? Kuinka voimme suojautua tältä vaaralta?